

Στη Μονή Σαμτάβρο μεταφέρθηκαν τα λείψανα του Αγίου Γαβριήλ (Φωτο+Βίντεο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μεταφέρθηκαν μετά από 1,5 περίπου μήνα τα ιερά λείψανα του Αγίου Γαβριήλ του δια Χριστόν σαλού της Γεωργίας, από τον Καθεδρικό Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος της Τιφλίδας που είχαν τοποθετηθεί μετά την εκταφή.

Τα ιερά λείψανα του Αγίου Γαβριήλ μεταφέρθηκαν με λαμπρή λιτανευτική πομπή στο Καθολικό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος της Ι.Μ. Σαμτάβρο, στην οποία προεξήρχε ο Καθολικός Πατριάρχης Γεωργίας κ. Ηλίας Β΄.

Αν και αρχικά είχε αποφασιστεί τα λείψανα να παραμείνουν στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Τριάδος μέχρι το Πάσχα, το Πατριαρχείο Γεωργίας τελικά αποφάσισε να επιστρέψουν στην Μονή νωρίτερα.

Το Σάββατο, στις 22 Φεβρουαρίου 2014, σύμφωνα με την απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Αποστολικής Αυτοκέφαλης Ορθόδοξης Εκκλησίας της Γεωργίας, είχε πραγματοποιηθεί η ανακομιδή των αγίων λειψάνων του Όσιου Πατρός Γαβριήλ, του Ομολογητή.

Τέλος στις
ανακηρύχθη
Πατήρ Γαβ

όδου
0σιος
τις 2

Νοεμβρίου.

Λίγα λόγια για τον βίο του.

Ο π.Γαβριήλ ο Γεωργιανός γεννήθηκε στις 26 Αυγούστου 1926 στην Τυφλίδα .Ο πατέρας του ήταν φανατικός κομμουνιστής.

Η μητέρα του ,η οποία αργότερα έγινε μοναχή με το όνομα Άννα ,εκοιμήθη στις 26 Απριλίου 2000 και είναι θαμμένη δίπλα στον γιο της.

Οι γείτονές του τον θυμούνται από μικρό παιδί να νηστεύει και παρόλη την αθειστική ανατροφή που έλαβε, στα 12 του χρόνια ήξερε το ευαγγέλιο απέξω.

Έγινε μοναχός το 1955 επί κομμουνιστικού καθεστώτος. Για σαράντα χρόνια έζησε σε νεκροταφεία, φυλακές και ψυχιατρεία.

Επί δεκαπέντε χρόνια ζητιάνευε ταπεινωμένος, λειδωρούμενος και περιφρονημένος απ' όλους.

Η «σαλότητά» του άρχισε να εκδηλώνεται στις 1 Μαΐου 1965. Σ'αυτην την επίσημη για τους κομμουνιστές ημέρα,παρουσία των αρχών,είχε συγκεντρωθεί μεγάλο πλήθος στην κεντρική πλατεία της Τυφλίδας.

Πίσω από τους επίσημους δυό τεράστια πορτραίτα του Στάλιν και του Λένιν

κάλυπταν ένα μεγάλο μέρος ενός κτιρίου.

Ξαφνικά, και ενώ στην ασφυκτικά γεμάτη από κόσμο πλατεία οι εκδηλώσεις είχαν φτάσει στο αποκορύφωμά τους, η 12μετρη φωτογραφία του Στάλιν έπιασε φωτιά.

Τι είχε γίνει; Ο μοναχός Γαβριήλ καταφέρνοντας να φτάσει στον πρώτο όροφο του κυβερνητικού κτιρίου, άνοιξε το παράθυρο και περιέλουσε το πίσω μέρος των πορτραίτων με βενζίνη βάζοντας φωτιά.

Μετά από λίγο κάηκε και το πορτραίτο του Λένιν. Ο τρόμος είχε απλωθεί πάνω από το πλήθος και επικρατούσε νεκρική σιγή.

Όσο τα πορτραίτα καιγόταν ο μοναχός Γαβριήλ φώναζε από το παράθυρο τα παρακάτω λόγια: «Ο Κύριος είπε να μη φτιάχνουμε είδωλα. Να μην έχετε άλλους θεούς εκτός από εμένα. Καλοί μου άνθρωποι συνέλθετε! Όσοι έζησαν σ' αυτήν τη γη ήταν πάντα χριστιανοί! Εσείς γιατί προσκυνάτε τα είδωλα; Η δόξα ανήκει μόνο στο Θεό. Ο Ιησούς Χριστός πέθανε και την τρίτη ημέρα αναστήθηκε... Τα είδωλά σας όμως δε θα αναστηθούν ποτέ. Ακόμη και όταν ζούσαν ήταν νεκροί!»

Αμέσως τον κατέβασαν κάτω με ένα πυροσβεστικό όχημα του οποίου ύψωσαν την σκάλα. Έπειτα το πλήθος όρμησε επάνω του. Τον χτύπησα με κλωτσιές, με τις κάνες των όπλων, με τους πυροσβεστικούς σωλήνες, φωνάζοντας: «Αφήστε με να αποτελειώσω αυτήν την ψείρα!...»

Όλοι ήθελαν να πατήσουν αυτόν τον "εχθρό του λαού" για να δείξουν τον ζήλο τους. Με δυσκολία τον έβγαλαν οι πυροσβέστες από τα νύχια του πλήθους.

Ο λόγος που δεν τον πυροβόλησαν ήταν ότι μετά απ'όλα αυτά έδειχνε ακριβώς σαν ένα πτώμα.

Το κεφάλι του ήταν ανοιγμένο και του είχαν σπάσει 17 κόκκαλα. Για έναν μήνα ήταν στο νοσοκομείο αναίσθητος.

Μετά από πολλά χρόνια τον έβγαλαν από τη φυλακή αφού του έδωσαν ένα "πιστοποιητικό τρέλλας". Ζούσε μαζί με τη μητέρα του. Κανείς δεν τον δεχόνταν σπίτι του, ούτε σε καμία δουλειά.

Όλοι τον ήξεραν και τον φοβόνταν. Ούτε αυτός ούτε η μάνα του μπορούσαν να βγουν έξω κατά τη διάρκεια της ημέρας. Εάν έβγαιναν οι γείτονες αμόλουσαν τα σκυλιά επάνω τους.

Για πολύ καιρό ο μοναχός Γαβριήλ ζούσε περιφρονημένος και διωκόμενος από τους ανθρώπους.

Μυστικά αποτραβιόνταν σε μία μικρή σπηλιά που είχε σκάψει σ'έναν βράχο και προσευχόνταν με δάκρυα.

Την εποχή εκείνη οι εκκλησίες ήταν κατεστραμμένες και οι άνθρωποι φοβούνταν

να επικοινωνήσουν μεταξύ τους.

Ο γέροντας Γαβριήλ είχε φτιάξει στην αυλή του μία μικρή εκκλησία με τέσσερις τρούλους.

Του την κατέστρεψαν πολλές φορές, αυτός όμως την ξαναέφτιαχνε με μεγαλύτερο ζήλο.

Όταν ο καιρός των διωγμών πέρασε, πολλοί άνθρωποι άρχισαν να αναζητούν στο πρόσωπό του έναν πνευματικό καθοδηγητή.

Είχε το προορατικό χάρισμα ενώ υπάρχουν πολλές μαρτυρίες για θαύματα που έχει επιτελέσει.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του αποτραβήχθηκε στη Μονή Mtskheta όπου έγινε αρχιμανδρίτης και όπου και τον κήδεψαν.

Πριν πεθάνει του πήραν αίμα για κάποιες αναλύσεις. Αυτό το αίμα δεν χάλασε. Ο Θεός της αληθείας εδοξάσθη σ' αυτόν.

Η μορφή του γέροντα Γαβριήλ έδειχνε ξεκάθαρα ότι ο Χριστός κατοικεί στην ψυχή του. Εκοιμήθη στις 2 Νοεμβρίου 1995.

«Ότι είναι κακό στον άνθρωπο είναι συμπτωματικό. Να μην περιφρονείτε κανέναν, ακόμη κι αν βλέπετε πόσο ανήθικοι, μέθυσοι και βλάσφημοι είναι. Η Εικόνα του Θεού υπάρχει και σ' αυτούς κάπου, χωρίς βέβαια να το συνειδητοποιούν. Είναι φυσιολογικό ο εχθρός να θέλει να λερώσει αυτήν την Εικόνα. Δεν είναι καθόλου εύκολο να βλέπεις την εικόνα του Θεού σε εκείνους που σε ονειδίζουν και σου συμπεριφέρονται σαν θηρία. Αυτούς όμως πρέπει να τους λυπάσαι ακόμη πιο πολύ επειδή η ψυχή τους έχει παραμορφωθεί, χωρίς ίσως να μπορεί να επανορθωθεί ποτέ, καταδικάζοντας τη ψυχή τους σε αιώνια βάσανα... Πόσο δύσκολο είναι αυτό: Ν' αγαπήσει κάποιος τους εχθρούς του! (Γέροντας Γαβριήλ).

Του Αιμίλιου Πολυγένη

Πηγή: romfea.gr